

- 2 -

ג'וֹס יְדִידָנוּ בְּרַלְפַּדָּס אָס יְדִידָנוּ עַל תְּקַאֵיב מִשְׁרָד הַמּוֹשְׁבּוֹת. אֲחָדִים
מִפְּלָגָה הַעֲבוֹדָה הַבְּסִיחָה לְדִבָּר גַּנְזִי מַזְמַחַק כְּשִׂיחָה אֶזְרָךְ בְּדִבָּר.
סֻוקְולָבָן מַחְרָעָם עַל "אֲגַדָּת וִיאָגָן" הַמְּשַׁחַקְתָּה כָּל פְּעֻולָּה
שְׁלוֹ. הוּא רֹצֶה לְרֹאָת אֶת אָוְרָמְסִי-גּוֹדָר. הַחֲלָטָנוּ שִׁירָאתָ אָוְתוֹ, נַחֲדָשָׁ
אֶת הַגְּסִיּוֹן שְׁחוֹן. יָרָא אֶת בּוֹלְדוֹוִין.
סְלִבְרָתָה לְסִוכְנָה שִׁישָׁלָחוּ לִי הַגָּה וִיזָּה מְצָרִית הַיּוֹם
שִׁיחָן שָׁאָבוֹבָן בָּאוּוּרְיוֹן.

- אַלְפָן לִי דְבָנִי מַוּרְשָׁוּ לְפָנָיו עַרְבָּה. הַיּוֹם יִשְׁיבָּה כָּל
חַלְיָחִים וְחַלָּשָׁה לְהַפְּגָשׁ אֲתִי - או שָׁבְבָוּ לְוּרְשָׁוּ או לְדַבְּצִיגָן. מַהוּ
הַעֲבִינָן? מַכְבִּד אֶת וּוֹאֶרֶת שְׁהָוָא בְּכָל רַע. אַחֲרֵיו דִּיבָּר אֲתִי אַזְקָרְפָּן.
גַּחֲזִים פִּידָּל שְׁלֹוֹשָׁת הַחֲדִשִּׁים 900-8 לְאַיִלְקִיּוֹם הַעֲתָוֹן, וְאַז יַעֲשֵׂו
בְּחַבְדִּים מַפְּמַץ וְהַעֲתָוֹן יַוְבָּשָׁה. אַמְרָתִי לוּ שְׁקוּדָם כָּל יִשְׁדוֹר וַיַּכְתְּבָה
לִי בְּפֶרְוָטְרוֹת מַתְּקָרָה - מַתָּה נִשְׁתַּגְנָה מִאֵד הַיְשִׁיבָה כַּתְאָא שְׁהַבְּשִׁיחָה אָוְתָנוּ
שְׁהַעֲתָוֹן יִתְקִיּוּ אֵם נִיתְחַן מַתָּה שְׁדָרְשָׁוּ אֵז. וְאַשְׁר לְמַגִּישָׁה הַוְּדָעָתִי שְׁהַדְבָּר
כְּמַעַט מַן חַנְפָּגָע כִּי בְּנַסְעִי מַפָּה - אַמְהָרָ לְאָרֶץ.

אַבְבָּה הַרְדִּיעָן שְׁבָטוֹלִין מִסְתִּיעִיתָה פְּעוּלָה וְסָקָל ב-270,000
הַשְּׁנָה, מִזָּה 160,000 שְׁלָנוּ.

5.7.35

עַרְכָּנוּ הַבּוֹקָר, לְוַרְיוֹת וְאַנְכִּי, חַצְעָתָנוּ כְּסָחָב לְמַפָּט.
שִׁישָׁלָה עַדְיִי חַמְלָה.

משה שואל שלגראטיה על שהות דוב בארץ בימי בקורס
של פוריסון (מדוע נשלחה השלגרטה פקחירו?) – לדעתו יש הכרה
שיפגש אחד בארץ – אם כי לא קל לווחר על השתחפותו בקונגרס.
כברודצקי יבוא הנה ביום כ' – גם לוקר ישוב הנה
הערב – נדון על האדר הכספי של ישיבת דוב בלונדון. לדעתו יש
להכנים לא רק הוואות הדרך אלא כל הוואותיו ומשמעותו לחקזיב
המדייני בלונדון.

באשר לזמן בואו של דוב ללונדון – גם זה נשאל
בשלגרטה של משה – איזי שבין אם הכוונה שדוב יבוא עכשו
וישוב בארץ עם פוריסון, או הכוונה לבואו אחרי הקונגרס.

– אה"ז ישיבה עם ג-ן, ספינן, לוריה על קביעת נושא
הכתב. ש-ן כדרכו ערך כפעס על הכל. א – אין אפשר להחננד
בכלל לפועזה, ב – אם אומרים שמחננדים – מה טעם יש לעמוד לחוד
על סעיפים מסוימים ופריטי. ג – הנוסח שעבדנו עלול להרבות.
לאחדים מתקוני הסקנו אך הנוסח נשאר בעיקר בעינו, בלבד
תיקונים אחדים – בסדר הדברים – שלא ישרו בעיני, כי הם מחייבים
קצת את הרושם.

ג-ן האיז שמתישב עוד מחר בדבר, אולי דרשת שמהכתב
ישולח עורך היום, למען יגייע אליו בתחילת תמייק-ענד" למשך
שאפשר יהיה לקבל חשובה או חמורה בחציית השבעה. כי עכשו כל
יום יקר.

יש גם בדעתו – אם החשובה תהיה שלילית אז לא חבו
חשובה – לשוב לארץ ביום ג' למען אגיע לפני 15 ביולי לירושלים.
באווירתו החולגד אפשר להגיע ביום וחצי לעוזה.